

Galilejeva noæ u Virovitici, 25.09.2009.

Autor Danijel Reponj
Ponedjeljak, 28 Rujan 2009
Zadnja Promjena Ponedjeljak, 28 Rujan 2009

U virovitièkoj osnovnoj Åikoli Vladimir Nazor, u petak, 25. rujna 2009. godine održana je manifestacija povodom Međunarodne godine astronomije 2009. pod nazivom Galilejeve noæi. Organizator ove manifestacije je Astronomsko astronautièki klub Åikole i njihov mentor prof. Zlatko Kovaèeviæ. Na Galilejevu noæ doÅilo je puno uèenika i njihovih nastavnika, no cijeli događaj uveličali su i gosti, astronomi iz obližnjih mjesta i gradova. Sa sobom su donijeli i neke od astronomskih instrumenata koje su izložili na "2. virovitièkoj izložbi teleskopa"...

Uz virovitièke teleskope, mogli su se vidjeti i teleskopi iz Astronomskog druÅtva Koprivnica, a koji su pokazali veliki teleskop SC 254 mm MEADE LX-200, zatim prekrasni teleskop, i najveæi teleskop koji je Virovitica ikada imala prilike vidjeti, Celestron CG-11Å 280 mm na GOTO montaži Losmandy u vlasniÅtvu Alana Jadaniæa - Lagonde, koji ga je donio za tu priliku ravno iz Zagreba, zatim su po drugi puta u Virovitici gostovali i èlanovi Astronomskog druÅtva "Kumova Slama" iz Daruvara s njihovim tajnikom Antunom BoroÅi, iz Pitomaèe su doÅili Branislav Novosel i Željko Å elimber, a donijeli su teleskop Maksutov ETX-125 mm MEADE, mr. sc. Vlado Halusek iz KloÅitra Podravske donio je refraktorski teleskop Konus 150 mm, najveæi refraktor na izložbi, te naravno brojni virovitièki zaljubljenici u noæno nebo koji su Å izložili svoje teleskope, kao i teleskope Astronomsko astronautièkog kluba o.Åi. Vladimira Nazora.

Svi su imali priliku pogledati i izložene astrofotografije koje su tijekom godina napravili virovitièki astronomi, kao i veličanstvenu i vrlo vjernu maketu rakete Saturn V koja je odnijela ljude na Mjesec. Maketu je izradio Sandrino Požežanac, a koji je "odgovoran" i za iznenađenje veèeri. Nakon uvodne rijeèi koju je održao Zlatko Kovaèeviæ, sami događaj uveličao je svojom posjetom i tajanstveni gost. Zlatko ga je tako dramatièno najavio da nitko od nas nije imao pojma tko nam je to doÅiao, a iznenađenje je bilo tim veæe kada je bojažljivo, iza kulise, provirilo bradato lice, držæi u rukama stari teleskop, prvi teleskop koji je ikada bio okrenut prema zvijezdama. Svi su umuknuli gledajuæi ga, a prije nego je uspio prozboriti ijednu rijeè, zaorio se gromoglasni pljesak sviju prisutnih kada su ga prepoznali. Naravno, bio je to Galileo Galilei glavom i bradom, a njegov je lik vrhunski odglumio, opet Sandrino Požežanac. I tako nam se Galileo bojažljivim glasijem predstavio, rekao nekoliko rijeèi o sebi, svome radu i životu, a nakon Åito je zavrÅio, dobio je joÅi jedan oduÅevljeni pljesak.

Vrlo uvjerljivu repliku Galileevog teleskopa na kojoj su visjeli Galileovi spisi, također je izradio Sandrino i bio je to najfotografiraniji teleskop na cijelom događanju, svi su se željeli slikati pored tog teleskopa, baÅi kao i pored onog velikog i modernog kojega je donio Lagonda.

Zatim je uslijedilo zanimljivo predavanje "Èetrdeset godina od najveæe èovjekove avanture", o avanturi èovjekovog leta na Mjesec prije 40 godina, kojega je održao mr. sc. Vlado Halusek. Nakon predavanja, uslijedilo je kus-kus druženje, svi su se okupili oko poslastica koje su èekale lijepo aranžirane na pladnjevima i upustili u neformalno druženje i upoznavanje uz slastan zalogaj. Kako je vani bilo oblaèno vrijeme, druženje se nastavilo i nakon isteka predviđenog vremena za to, mnogi su razgledali izložbu, komentirali astrofotografije i razgovarali s njihovim autorima.

DoÅilo je vrijeme rastanka pa su se gosti polako opraÅitali od domaæina, a zakljuèak je bio da bismo se trebali malo èeÅiæe ovako sastajati i družiti. Ovo je bila prilika da se upoznamo i s nekima od "virtualnih" prijatelja s AstroForuma i USENET grupe hr.sci.astronomija jer se znamo èesto tamo družiti no nikada se nismo osobno susreli.

Ipak, ni tu nije bio kraj. Nebo nam se napokon malo smilovalo pa su se u oblacima pokazale rupe kroz koje su djeca brzo primijetila zvijezde i to je bilo dovoljno da se ispred Åikole odjednom nađu dva teleskopa i kroz njih baci pogled prema Jupiteru. Brzo je nastala gužva u redu za promatranje pa su mentori imali pune ruke posla oko objaÅnjavanja Åito se promatra, kako se rukuje teleskopima i slièno. Naravno, to nije promaklo građanima koji su onuda prolazili pa su se i oni pridružili promatranjima postavljajuæi sva moguæa i nemoguæa pitanja, kako to uostalom i biva na takvim događajima.

Što reći za kraj? Bilo nam je prekrasno, puno je truda uloženo u ovaj susret, kako od organizatora, tako i od gostiju koji su nam došli u posjet uveličavajući ga svojom prisutnošću i opremom koju su donijeli sa sobom. Ja bih istaknuo dva svijetla trenutka koji su me oduševili, jedan je prekrasan veliki Lagondin teleskop koji je moj san, a kojega vjerojatno neću nikada ostvariti zbog njegove astronomski visoke cijene, mada me to nije spriječilo da sam se zaljubio u njega na prvi pogled (u teleskop, ne u simpatičnog Lagonda), a drugi je Galileo Galilei koji se pojavio niotkuda. No, vjerujem da je svatko tko je bio prisutan našao svojega favorita. Ako ništa više, barem su tu bili teleskopi kojih se moglo vidjeti na svakome koraku, nisam ih brojao no bilo ih je preko trideset, zajedno s binokularima (dvočludima). Iznenađen sam da u Virovitici ima toliko ljudi koji imaju teleskop, a da se do sada nismo niti znali. Svaki dan se susrećemo, a nemamo pojma da nas zanimaju iste stvari, astronomija i teleskopi. Tko zna koliko nas još ima tu u okolici, a ne znamo jedni za druge i te naše male zajedničke ljubavi prema zvijezdama. No, svemir je veliki, možda ima nade za nas!

Kako nam je bilo, slobodno pogledajte u galeriji na Picasu.